

broytingin í sjúkrahúsverkinum hevur verið stór hesi árin. Tá hann byrjaði, varð játtanin samansett á ein annan hátt, og hann heldur, at alt ov lítið av peningi er settur av til rakstur av sjúkrahúsunum, og tí eru nógvir av bygningunum í ringum standi.

Hann saknar, at politikkarar seta seg inn í hvørjir tørvir eru, tí teir vita ikki altíð, hvørjir trupulleikar eru á staðnum.

– Høvdur politikkarar verið á Landssjúkrahúsinum og hugt, so lysti meg at sjá, um bygningarnir vóru so illa farnir, sum teir eru í dag, sigur hann.

Hann heldur tó eisini, at man á Landssjúkrahúsinum skal grípa í egnan barm og viðurkenna, at mistøk til tíðir hava verið framd. Eitt av hesum mistøkunum er, at Landssjúkrahúsið hevur brúkt pening til ov nógvar sergreinar.

– Tað er nakað tvætl, tí vit hava simpulten ikki fólkagrundarlag fyri at hava allar heimsins sergreinar í Føroyum við 50.000 menniskjum, sigur hann.

Hann heldur, at betri hevði verið um gynekologi, røntgen og hjartaðkið vórðu ordiliga mannaði

smáum, og í fyrstuni kendi Ronnie seg tryggan, tí bert narkosusjúkrarøktarfrøðingarnir fóru í verkfall. Síðani varð verkfallið viðkað, og bert ein medisinsk deild og ein skurðeild vóru opnar á Landssjúkrahúsinum. Hetta var gamla skurðeildin við skráveggjum omanfyri føðideildina.

– Tá eg kom oman har, stóðu nakrar sengur á gongini, og tað sá óforsvarligt út. Eg ringdi til brunarumsjónina, tí eg vildi vita, um hetta var trygt, tí har var so smalt, at tað ikki bar til at evakuera, skuldi eldur komið í. Brunarumsjónin helt ikki at hetta var forsvarligt, og tí vórðu sjúklingar fluttir og bert ein var eftir á A3, sigur Ronnie Midjord frá um pressaðu støðuna seinastu vikurnar.

Føroyskir sjúklingar lógu eisini á Ríkissjúkrahúsinum, sum vildi fáa teir aftur til Føroya. Samstundis endaði tað við, at Klaksvíkar sjúkrahús eisini lukkaði, og tá var press frá øllum síðum, greiðir hann frá.

–Tá so boðini komu at lukka skurðeildin, og taka allar sjúkrarøktarfrøðingar í verkfall, trysti eg á reyða knøttin og segði, at nú

“Eg havi eina keðiligheit, tí eg kann øsa meg skjótt upp, men eg eri líka skjótt niðri á gólvinum aftur. Tað er mín persónligheit, og onkur heldur í einum orðaskifti, at eg eri illur, men tað eri eg als ikki, tí tað liggur ikki so nógv aftanfyri”

við fleiri serlæknum, áðrenn fleiri læknar vórðu serútbúnir á øðrum økjum

– Í dag skal man hava sergreinar í øllum, men ongi øki eru ordiliga dekkjaði. Tí faa vit heldur ikki fleiri læknar heim, tí arbeiðsbyrðan verður ov stór. Tann feilin skal Landssjúkrahúsið eisini taka uppá sín nakka, sigur hann.

Verkfallið hjá sjúkrarøktarfrøðingunum

Ronnie Midjord hevur upplivað fleiri verkföll hesi næstan 45 árin, hann hevur starvast í sjúkrahúsverkinum.

–Í 1988 varðaði eitt verkfall í hálvan triðja mánað, og tá mátti eg bæði koyra sjúkrabil og tøma ruskiløt á Suðuroyar sjúkrahúsi, sigur hann.

Sjúkrarøktafrøðingarnir hava júst verið í verkfalli í 17 dagar, og í vikuni varð nýggjur sáttmáli undirskrivaður úti í Tinganesi. Hetta verkfallið, sum júst er av, byrjaði í

kann man ikki taka ábyrgd fyri, at Landssjúkrahúsið er trygt hjá sjúklingum longur, staðfestir Ronnie Midjord.

Leygarkvøldið varð boðað frá, at frá týsmorgni skuldu allir sjúkrarøktarfrøðingar takast í verkfall, og hann greiðir frá, at hann ikki fær ímynda sær, hvat hevði hent, um semja ikki varð funnin millum partarnar manadagin.

–Eg hevði væntað at politiska systemið fór at traðka til, men sum tíðin leið og klokkan varð 18 mánakvøldið, hugsaði eg, um politiska systemið mundi vera kollapsað, sigur hann.

Á Landssjúkrahúsinum varð ein ætlan gjørd um, at læknarnir skuldu ringja til avvarandi, og fáa tey at koma inn at hjálpa við at passa sjúklingarnar. Ætlanin var ein ella tveir tímar frá at verða sett í verk, tí ikki kundi biðast til morgunin eftir, tá Landssjúkrahúsið hevði verið tómt, greiðir hann frá.

Landssjúkrahúsið hevur spart á leið 1,3 milliónir í lønarútreiðslum, ímeðan sjúkrarøktarfrøðingarnir hava verið í verkfalli. Nýggi sáttmálin hevur tó við sær, at kostnaðurin í lønum hækkar frá 1. oktober at rokna, men Ronnie Midjord veit enn ikki, hvussu nógv tað verður.

Ikki søkt starvið

Tá fyrrverandi sjúkrahússtjórin Johnny í Grótinum segði seg úr starvi í mai mánaði í ár, so dró tað út við at lýsa starvið leyst, og tá 1. september kom, varð onki starv lýst leyst.

– Eg varð spurður av aðalstjóranum, um eg vildi bjóða meg fram, men eg segði nei. Eg segði teimum tó, at varð eg biðin, og leiðslan vil

hava meg at koma at hjálpa til inntil starvið er sett, so skuldi eg koma norð, staðfestir hann, og leggur afturat, at hann setti ta treyt, at starvið varð lýst leyst.

–Tað skal ikki forhálást, bara tí at eg eri komin norð, tí so kann eg skjótt fangast á skeiva beini, tí tað var ikki tað, sum eg ætlaði, sigur hann.

Tað hevur verið stór útskipting í stjórasessinum á Landssjúkrahúsinum, og teir stjóranir, ið hava sitið har, hava ikki sitið í langa tíð. Ronnie Midjord sigur, at tað er eitt komplekst arbeiði, sum krevur, at ein hevur royndir innan sjúkrahúsverkið.

– Hetta er komplekst, og ikki nakað, sum tú skjótt kanst seta teg í. Hevur man ikki royndirnar, møtir

ósemjum og manglar pengar, so trúgvi eg, at man roynir at sleppa sær burtur, heldur enn at koyra seg í sekk, sigur hann.

– Tað er ongin loyna, at tað hevur verið snakkað negativt um Landssjúkrahúsið, og tað hevur verið við til at leggja trýst á leiðsluna. Fakkbólkar vilja gera vart við seg og vísa, at vit ikki kunnu vera tey fyri uttan. Eg haldi tó, at í sjúkrahúsverkinum kunnu vit ikki vera nakran fakkból fyri uttan, tí vit hava tørv á øllum, og ikki bert læknum og sjúkrarøktarfrøðingum, sigur hann til endans.